

AJUDANT A VIURE

El nucli central de la fe cristiana

Com he escrit al Missatge diocesà per al curs 2012-13, la vida personal dels batejats i les nostres iniciatives comunitàries necessiten d'una qualitat espiritual que els doni el verdader valor evangèlic, un suplement d'ànima (Bergson).

El darrer Sínode sobre la transmissió de la fe ha insistit (com ho feia el Concili Vaticà II) en la necessitat de qüestionar-se sobre el nostre ésser i manera de viure i redescobrir el cor de l'evangelització, que és l'experiència de la fe cristiana: la trobada amb Jesucrist. Aquest és l'esdeveniment que constitueix el nucli central de la fe, i cal que les comunitats cristianes trobem les energies i els camins per a tornar a afermar-nos sòlidament a la presència del Ressuscitat que ens animades de dins i, així, oferir al món la pròpia experiència de Déu.

Ho hem de repetir moltes vegades: creure serà sempre obrir a Déu en la nostra vida un crèdit il·limitat per a que Ell hi regni sense condicions, sense rebaixes... És allò de l'opció fonamental.

I també és absolutament necessari cuidar la fraternitat eclesial. La comunitat és l'àmbit per excel·lència del testimoniatge de la presència de Jesús entre nosaltres. Ja en 1995, el Concili Provincial Tarragonense veia urgent la revitalització, la vertebració i l'articulació de totes les comunitats cristianes per tal que siguin evangelitzadores i evangelitzades: acollidores, fidels a la missió d'ajudar gent molt diversa a refer la seva experiència de Déu, humils, fraternes i obertes a les altres comunitats.

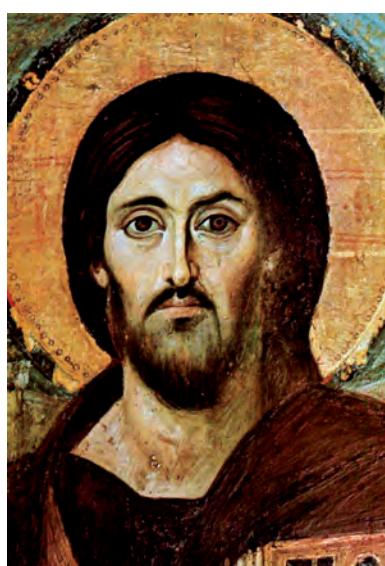
Tots els seguidors de Jesús necessitem madurar la pròpia fe en un grup eclesial on puguem descobrir que viure en comunió és possible i que aïllar-se és destruir la possibilitat de construir una vida diferent basada en els valors evangèlics.

La comunió eclesial té una dimensió profunda: és comunió amb Déu. Però té igualment una dimensió visible: és comunió de les persones entre elles i s'ha d'expressar en formes d'intercanvi i participació en diferents àmbits eclesitics, sempre tenint en compte que és, sobretot, comunió de cors (cfr. Ac 4,32). Tots els qui tenim una certa responsabilitat en qualsevol nivell de les nostres comunitats cal que siguem portadors de l'experiència comunitària de la fe i, alhora, capaços de promoure-la.

La fe cristiana ens compromet a cada un a convertir-nos en un signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món. No podem deixar que la sal perdi el gust i la llum romanguï oculta. Això demana explícitament testimonis de servei callat i gratuït, doncs aquests il·luminen més que els grans discursos. Aquest Any de la Fe que hem iniciat l'onze d'octubre proppassat és també una nova oportunitat per intensificar el testimoniatge de la caritat (cfr. *Porta Fidei*, 14). Si la gent que ens envolta experimenta que és acollida, que pot acudir a nosaltres sempre que ho necessita i ens troba generosament disponibles, aleshores entendran què significa servir.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

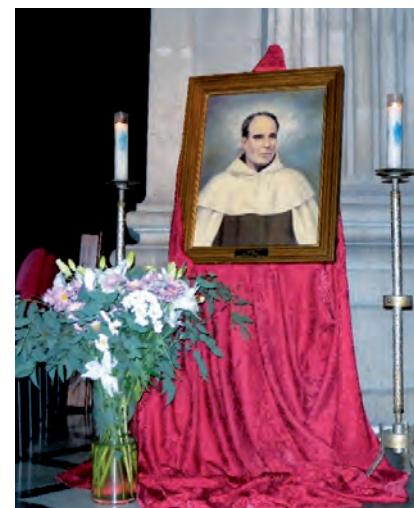
† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Festa del P. Palau

Després de dedicar un any —el passat— a les grans celebracions del P. Palau amb motiu del bicentenari del seu naixement, la festa d'enguany ha tingut perfil més privat, tot i que l'hem viscuda des del millor de nosaltres mateixes. Sempre en comunió: amb la resta de les carmelites missioneres, amb les comunitats properes i en els llocs de culte, per nosaltres freqüents o amb empremtes de F. Palau. La comunitat ha estat la principal plataforma de celebració. Hem pregat, rigut i agraiit tenir per fundador a aquest home. Tot un do per a l'Església i per a la humanitat. La festa es va estendre a la nostra parròquia: Sta. M. Magdalena, a l'ermita de Butsènit i, per descomptat, a Santa Teresina.

A Santa M. Magdalena i Butsènit hem gaudit d'una gran acollida. A Santa Teresina hem tingut una esplèndida celebració, presidida per tota la comunitat. Ens han acompanyat amics i feligresos, inclosa la coral *Flor del Carme*, que ha delectat amb accurades interpretacions musicals. Després, ens hem felicitat al voltant d'un senzill però

familiar piscolabis. Ha estat una festa entranyable, incentivada per notables promeses. Al-ludeixo a les insistes referències al voltant de la canonització del P. Palau. Segons ens indiquen, és a prop. Nosaltres l'esperem amb imensa alegria.

Ester Díaz, S.
Carmelita missionera

17a Setmana de la Ciència a Catalunya i al Col·legi Episcopal

Les matemàtiques també s'aprenen de manera divertida. En l'àrea d'ensenyament de les matemàtiques el Tangram s'usa per introduir conceptes de **geometria plana** i per promoure el **desenvolupament de capacitats psicomotorius i intel·lectuals dels nens**, ja que permet lligar de manera lúdica la manipulació concreta de materials amb la formació d'idees abstractes.

Actualment es poden realitzar al voltant de 16.000 figures diferents amb les peces del Tangram.

Per això, amb motiu de la Setmana de la Ciència, el Col·legi Episcopal ha motivat els seus alumnes de Primària i de l'ESO a elaborar el seu propi Tangram i a jugar i practicar amb les figures que els proposem.

Després de classificar-se en la competició dins la seva aula, els infants i joves han disputat les semifinals a l'hora del pati i han participat a la gran final, el dijous 22 de novembre. Si voleu saber-ne una mica més cliqueu a: <http://www.ceipiscopal.org/tangram/2012/fotos.php>.

Notícies per a la web del Bisbat

Tothom pot posar a l'Agenda de la Web del Bisbat els esdeveniments que desitgi i estiguin vinculats amb la nostra diòcesi. **Com es pot fer?**

1r Entreu a la web del bisbat (<http://www.bisbatlleida.org>).

2n Aneu a AGENDA.

3r Aneu a ENVIEU UN ESDEVENIMENT PER A L'AGENDA.

4t Ompliu el formulari amb les dades de l'esdeveniment. Es pot incloure també un fitxer adjunt.

5è Un cop es revisa l'esdeveniment per part del responsable de l'Agenda del Bisbat i es dóna el vistiplau assegurant que és d'interès general, es penja a l'Agenda.

6è Les dades que figuren a l'Agenda d'aquest *Full Dominicana* que teniu a les mans, estan tretes de l'Agenda

de la web del Bisbat. Això significa que si hom vol que un esdeveniment figuri a l'Agenda del *Full Dominicana*, simplement cal enviar-lo a l'Agenda de la web del Bisbat seguint el mètode aquí indicat.

7è Quan hi ha un esdeveniment que figura a l'Agenda del Bisbat i es veu necessari de modificar-lo o suprimir-lo, el responsable del mateix ho ha de notificar a la següent adreça electrònica: agenda.bisbatlleida@gmail.com.

DIUMENGE III D'ADVENT

► Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans, el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

► Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. Aclama'l ple de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels». R.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorio- ses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel / és gran a la teva ciutat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipos (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

► Evangeli segons sant Lluc (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres». Entre els qui anaven a fer-se batejar, hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigi més del que està estableert». Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra sol- dada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrerà al seu graner, pe- rò la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

Gent de tota condició escoltant la predicació de Joan Baptista. Pintura de Frankenstein, Museu del Prado (Madrid)

► Lectura de la profecía de Sofonías (So 3,14-18a)

Regocijate, hija de Sión, grita de júbilo, Israel; alégrate y gózate de todo corazón, Jerusalén.

El Señor ha cancelado tu condena, ha expulsado a tus enemigos. El Señor será el rey de Israel, en medio de ti, y ya no temerás. Aquel día dirán a Jerusalén: «No temas, Sión, no desfallezcan tus manos. El Señor, tu Dios, en medio de ti, es un guerrero que salva. Él se goza y se complace en ti, te ama y se alegra con júbilo como en día de fiesta.»

► Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. Gritad júbilosos: «Qué grande es en medio de ti el Santo de Israel.»

El Señor es mi Dios y salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación. / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es exento. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad júbilosos, habitantes de Sión: / «Qué grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,4-7)

Hermanos: Estad siempre alegres en el Señor; os lo repito, estad alegres. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepasa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

► Evangelio según san Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo, la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces, qué hacemos?» Él contestó: «El que tenga dos túnicas, que se las reparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.» Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «Maestro, ¿qué hacemos nosotros?» Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido.» Unos militares le preguntaron: «¿Qué hacemos nosotros?» Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie, sino contentaos con la paga.»

El pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego; tiene en la mano el bieldo para aventar su parva y reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga.»

Añadiendo otras muchas cosas, exhortaba al pueblo y le anunciaba el Evangelio.

COMENTARI

Què hem de fer també nosaltres?

Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setmana): Gn 49, 2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17
dimarts: Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24   **dimecres:** Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25   **dijous:** Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38   **divendres:** Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a / Sl 32 / Lc 1,39-45)   **dissabte:** 1Sa 1,24-28 / Sl: 1Sa 2,1-4-8 / Lc 1,46-56   **diumenge** vienent, IV d'Advent (litúrgia de les hores: 4a setmana): Mi 5,1-4a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45.

Diumenge passat l'evangeli ens presentava Joan Baptista com a profeta del Messies, i avui ens presenta el contingut de la seva profecia.

L'evangelista ens parla de la gent que envolta Joan amb dues referències. D'una banda, la gent pregunta a Joan: què hem de fer per preparar el camí al Senyor que arriba? Joan respon en tres temps, de forma concreta, posant uns exemples bàsics trets de la vida quotidiana adreçats a tots (donar a qui no té amb què vestir-se i compartir el menjar amb els altres), adreçats als pecadors, dels quals són prototipus els publicans (no exigir més del que està estableert), i els guàrdies (no forceu ni amenaceu, no

extorqui). D'aquesta manera convida a compartir els pocs o molts béns de què es disposa i a comportar-se honestament. Tot un programa de vida, també per a nosaltres.

D'altra banda, l'evangelista asenyala també que la gent «vivia en expectació» i es preguntava si Joan no era el Messies. Aquesta expectació no és altra cosa que l'espera de la intervenció messiànica per part del poble jueu; és més que un anhel, és un fort desig que Déu es faci activament present en el nostre món i inauguri el seu regnat definitiu. Joan desemmascarà els malentesos de la gent. Ell només bateja amb aigua; el Messies, però, batejarà amb l'Esperit Sant. Ell prepara els cors dels creients; el Mes-

sies, però, judicarà aquest món amb el foc que no s'apaga. Joan és només un profeta; el Messies actuarà amb la força de Déu.

La imatge del foc ens resulta cor-feridora ja que esperaríem una imatge més consoladora. Tanmateix, el foc resulta una bona metàfora de la pre-sència visible del Déu invisible.

Joan anunciava al poble la bona nova, com Jesús mateix, que comen-ça la seva predicació invitant a creure la bona nova de l'arribada del Regne.

Preparam-nos també nosaltres a deixar-nos transformar pel foc del Mes-sies i a acollir-lo amb una vida hones-ta i solidària.

Jordi Latorre, SDB

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Conèixer, estimar i actuar, i l'únic subjecte responsable i lliure (II)

Posaré dos fets per mostrar tot el que voldria dir. Un cas està tret de la vida quotidiana. L'altre de l'Evangeli de Joan. El primer és purament antropològic. Consisteix a fer l'anàlisi d'un fet ordinari: la contemplació i vivència del jardí de la residència on visc. Aquí a Sarrià hi ha jardins més bonics que els que trepitjo sovint. Però he de dir que me'l coneix i me l'estimo: amb la tèbia i daurada llum primaveral, amb els cirerers i figueres, amb les flors i els ocells, sobretot les merles. Em criden l'atenció els seus cants: les notes agudes altament vibrants, originals com la música més inspirada.

M'adono que simultàniament —o prèviament— al coneixement del jardí, hi ha una aquiescència afectiva, un amor al conjunt del que veig i entenc. Aquest *affecte positiu*, aquesta apreciació gairebé amorosa em fa aprofundir en el mateix coneixement. El nom d'aquest llarg afecte inserit en la facultat de conèixer porta el nom d'admiració. L'admiració duu a un nivell de saviesa amb què contemplen la creació: la música i la llum, les formes i els éssers vius coronats pels humans.

En resum: el subjecte contemplatiu és un: és simple i complex; és el meu jo que contempla a través de l'acord simultani dels sentits, de la intel·ligència espiritual i de l'afecte concomitant. I encara falta l'element d'acció com seria entrar en comunicació amb la natura i amb els humans.

Hi hauria una variant d'aquest primer exemple, tret de la vida apostòlica. Un grup de laiques que cerquen Déu, les Auxiliars seglars diocesanes, fa el descobriment del barri al qual és enviat en missió. Descobreixen el barri com a propi. Comencen tot obrint els ulls: aquests nens que juguen; aquestes senyores que van a la feina o a comprar; els homes que tornen a casa, cansats de la feina. Hi tenen simpatia per aquest conjunt de persones, de carrers i de cases. Els estimen. En la seva facultat de conèixer està inserida la capacitat d'estimar. De la seva capacitat d'estimar brolla el coneixement aprofundit.

I no coneix la meva intel·ligència, ni estima la meva voluntat. Estimo *yo*, el subjecte que simultàniament coneix i estima.

Dr. Josep M. Rovira Bellos
(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

EVANGELIZAR

Posibilidades para los laicos

La adecuada articulación del primer anuncio en la acción pastoral de la Iglesia abre un campo inmenso de posibilidades a la acción evangelizadora de laicos y laicas cristianos. En una época de deschristianización y de notable vacío en las iglesias, los movimientos y las asociaciones cristianas, la tarea más urgente del servicio de la Palabra es precisamente la de hacer llegar el primer anuncio al mayor número posible de personas. Todos los demás servicios de la Palabra como la catequesis, la lectura y el comentario de la Palabra en las casas, la *lectio divina* y no digamos las homilías, presuponen la existencia de cristianos y cristianas que ya forman parte de dichas agrupaciones estables que reciben e interactúan con el servicio de la Palabra.

Mientras la mayoría de las actividades pastorales del ciclo completo de la evangelización tienen un lugar y una secuencia establecida (catequesis, revisión de vida, liturgia, formación teológica...), el primer anuncio, junto al testimonio con las obras, son las únicas acciones pastorales que realizan —o deberían realizar— todos los cristianos, en todo tiempo y en todo lugar.

Por ello, por ejemplo, el simple hecho de responder honestamente a la pregunta sobre si nuestra parroquia, comunidad, movimiento, asociación o escuela confesional realiza actividades específicas de primer anuncio, invita a reflexionar sobre si nuestra acción pastoral está centrada exclusivamente en la liturgia o en la formación —siempre con el mismo público— o en lo administrativo. Por el contrario, el primer anuncio tiene la propiedad, si se le deja, de inyectar en la pastoral ordinaria una nueva savia estimulante y renovadora y nos invita a hacer un esfuerzo constante para llegar a los más alejados.

De ello nos ocuparemos en los próximos comentarios.

Xavier Morlans

(*El primer anuncio. El eslabón perdido*. Editorial PPC, Madrid 2009)

ENTREVISTA

► BLANCA MONTOBBIO

Entendre la ciutat

La Blanca Montobbio i la Joana Alarcón, conservadores del Museu Diocesà de Barcelona, són les autòres de l'itinerari didàctic *Connecta't al Barri Gòtic*, adreçat a alumnes dels darrers cursos d'educació primària i dels primers de secundària. El recorregut que proposen per la Barcelona gòtica permet contextualitzar la història de Catalunya i, a la vegada, estudiar la història local de la ciutat, des dels seus orígens al s. I aC, fins a la mort de Martí I l'Humà el 1410. El quadern també conté fitxes amb propostes didàctiques optatives, que es poden complementar amb exercicis interactius (www.cultura.arqbcn.org), i el plànol de l'alumne amb el contingut didàctic per fer la visita. «Un dels nostres objectius —afirma Blanca Montobbio— és que els alumnes entenguin millor l'evolució de la ciutat de Barcelona des del seu origen fins al principi del segle xv.»

Per què era important crear una eina com aquesta?

Són molts els alumnes que visiten el barri gòtic de Barcelona, i des del Museu Diocesà de Barcelona varem veure que era important crear i oferir una eina diferent i atractiva que ajudés les escoles a realitzar un itinerari d'una manera més completa. Es podria dir que l'alumne es converteix en turista de la seva pròpia ciutat guiat amb un plànol interactiu!

El barri gòtic té molt missatge cristià?

Si ens fixem en el barri gòtic, en un radi de poc més d'un quilòmetre es van construir al principi del s. XIV quatre catedrals, que demostra no solament la febre constructiva d'aquell moment sinó la fe del poble barceloní. El missatge cristià és present durant tot el recorregut, des del silenci que s'experimenta en entrar als temples fins a aquelles actituds de fidelitat a l'Evangeli que ens plasmen les imatges pictòriques d'aquella època.

Els joves tenen poca formació religiosa i això va en detriment de l'art... Coneixem poc el nostre entorn?

Per això no podem restar passius. Com a creient, i també com a historiadora de l'art, sempre he volgut donar una resposta i per això he creat materials didàctics com a eines que ens ajuden a estimar i a conèixer millor el nostre patrimoni, i alhora a comprendre el missatge cristià que aquella obra d'art ens transmet. Hem d'ensenyar l'alumne a fer una observació de resposta activa.

Oscar Bardají i Martín

LES NOVES ESPIRITUALITATS

L'encaix de l'experiència en la tradició

Les noves espiritualitats plantegen un interessant debat teòric sobre l'encaix de l'experiència en la tradició. Per a l'antropòleg Lluís Duch, «l'autèntica tradició és una acció comunicativa i contextualitzadora, amb el concurs de la qual els individus i els grups humans integren alguns fragments de la dotació cultural dels seus avantpassats en el seu propi present» (Lluís Duch, *Religió i comunicació*, p. 55-56).

La modernitat va iniciar un procés de ruptura amb la tradició. Avui l'artífex d'aquest trencament ja no és la raó sinó la vivència. La divisa de la Il·lustració, el *sapere audie* (atreveix-te a pensar), ha donat pas a un *experiri audie* (atreveix-te a experimentar) propi d'una postmodernitat poc interessada en els antecedents històrics. El presentisme postmoderna ha consolidat l'esclera que separa experiència i tradició en enaltir l'una i menystenir l'altra.

Ara bé, l'emfasi en l'experiència personal no és fruit d'un capricho o d'una moda. La vivència dels individus d'aquesta nova societat és diferent de la dels seus avantpassats, perquè els factors socials i culturals que hi intervenen ja no són els mateixos. Llavors, els paràmetres aportats per la tradició perden part de la seva significativitat.

Tot i això, l'experiència personal pot ser una font de renovació per a les institucions religioses i, al seu torn, les categories de la tradició encara poden canalitzar la força que陪伴 la vivència. Tal vegada, el gran repte del món d'avui sigui resignificar la tradició per tal de reactualitzar-la i reconnectar-la amb la realitat social.

Josep Otón

(*El reencantament postmoderno*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

SANTORAL

16. Diumenge III d'Advent. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgeil, nat a Tremp, fund. Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Àlicia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. Dilluns. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llàtzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmi, abat; sant Franc de Sena.

18. Dimarts. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. Dimecres. Sant Nemesi, mr; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. Dijous. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. Divendres. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nîmes; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. Dissabte. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesc-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

La força sanant de la fe: els sagaments (I)

 Entre els elements de la fe que poden tenir una之力 guardadora no ens podem oblidar dels sagaments, no com a rituals buits sinó com expressió de la salvació que Déu ofereix a la persona humana per mitjà de Jesucrist, en el si de la comunitat cristiana. Però, al mateix temps, els sagaments expressen la resposta de l'home que acull la salvació de Déu. En la malaltia ens poden ajudar, principalment, tres sagaments: el de la Reconciliació, l'Eucaristia i la Unció dels malalts.

Hem parlat de la malaltia com a un moment de canvis i també d'oportunitats. La malaltia ens posa en situació de reconciliar-nos amb la nostra feblesa, d'acceptar-nos tal com som: fràgils, necessitats... És, llavors, un bon moment per a la reconciliació: «Els qui viuen en Crist són una creació nova. El que era antic ha passat; ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de reconciliació» (2Co 5,17-18).

L'Eucaristia seria l'altre gran aliment en la malaltia, la trobada amb Crist. En cada Eucaristia hi ha un recordatori de tota la之力 sanant de la fe: la trobada, el perdó, la Paraula, el credo, les pregàries, l'entrega de Crist fins a la mort, la pau, la comunió, l'acció de gràcies, l'enviament...

L'Eucaristia té també tot un sentit comunitari. Portar la comunió als malalts és una de les pràctiques més antigues de l'Església. És un gest de fe que manifesta el vincle de solidaritat entre la comunitat cristiana i els membres absents que no poden assistir-hi.

Montse Esquerda

Animadors de comunitats

Atenent el que ens demana el Sr. Bisbe en la seva carta pastoral «La necessària qualitat espiritual», l'IREL ha programat una formació específica, dirigida a persones laïques que hagin acabat els cursos d'Agent de Pastoral, Llicenciatura o Diplomatura en Ciències Religioses, o que siguin proposades per la Comunitat parroquial i es posin a disposició del Sr. Bisbe per ser «Animadors de comunitats».

El contingut d'aquesta formació, la seva l'organització i les condicions per inscriure's en la mateixa s'explicaran en una sessió que tindrà lloc a l'IREL (c/ Canonge Brugulat, 22), el dissabte 12 de gener, a les 11 hores. Si et sents cridat vine, l'Església et necessita.

La parròquia de Sant Pau ha estat de festa

El nostre pare i pastor bisbe Joan, en Visita Pastoral del dia 7 fins a l'11 de novembre, ha estat entre nosaltres convivint i compartint la fe, l'esperança i l'amor de tots els feligresos, que l'han rebut amb filial afecte.

El dia 7, s'ha reunit amb el Consell Parroquial, recentment constituit, que li ha fet arribar les seves preoccupacions, treballs i esperances; el dia 8 pel matí, ha visitat a casa seva els malalts de la parròquia i, al vespre del mateix dia, ha departit amb tots els components dels diferents grups de la parròquia, tant de vida activa com de pregària; el dissabte s'ha reunit amb els nens de catequesi i alguns joves confirmats de l'any passat i ha dedicat una bona estona a parlar de manera privada i personal amb els feligresos que ho han desitjat.

La Visita Pastoral ha finalitzat amb l'Eucaristia de les 12 del diumenge i un «pica-pica» celebrat als locals de l'Associació de Veïns.

Gràcies, Sr. Bisbe, per haver-nos visitat i animat amb la seva presència paternal.

AGENDA

Adoració diúrna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

• Dissabte 15 de desembre:

—A les 19 h, **Pregó de NADAL**, a la Paeria.

• Diumenge 16 de desembre: 3r Diumenge d'ADVENT

—A les 11 h, Missa de Visita Pastoral a Santa Teresina.

—A les 18 h, **Recés d'Advent** a la Catedral i **Eucaristia** amb el ritus d'Iniciació al Diaconat.

—A les 18 h, diumenge de pel·lícula: «**Lazhar**» a la Casa de l'Església.

—Hospitalitat de Lourdes: Sortida de Nadal a portar el Pessebre.

• Dilluns 17 de desembre:

—A les 10 h, recés de mossens.

• Dijous 20 de desembre:

—A les 12 h, felicitació nadalenca a la Cúria i mossens grans.

• Divendres 21 de desembre:

—A les 20 h, Vella de Nadal per a Joves a la parròquia Sant Andreu.

• Dissabte 22 de desembre:

—A les 19 h, pregó de NADAL i concert a la Paeria.

—A les 18 h, Lectio Divina a la parròquia de Santa Maria Magdalena.

Nomenaments

—**Carles Sió Roca** ha estat nomenat Secretari General de l'Institut Superior de Ciències Religioses (ISCR-IREL) de Lleida.

—**Laureano Sánchez Castillo** ha estat nomenat responsable del Departament de Pastoral Aplicada i encarregat de la formació dels Agents de Pastoral i dels animadors de la Comunitat de l'Institut Superior de Ciències Religioses (ISCR-IREL) de Lleida.

AYUDANDO A VIVIR

El núcleo central de la fe cristiana

Como he escrito en el Mensaje diocesano para este curso 2012-13, la vida personal de los bautizados y nuestras iniciativas comunitarias necesitan de una calidad espiritual que les dé el verdadero valor evangélico, un suplemento de alma (Bergson).

El último Sínodo sobre la transmisión de la fe ha insistido (como lo hacía el Concilio Vaticano II) en la necesidad de cuestionarse sobre nuestro ser y manera de vivir y redescubrir el corazón de la evangelización, que es la experiencia de la fe cristiana: el encuentro con Jesucristo. Es el hecho que constituye el núcleo central de la fe y es necesario que las comunidades cristianas encontremos las energías y los caminos para volver a aferrarnos sólidamente a la presencia del Resucitado que nos anima desde dentro y, así, ofrecer al mundo la propia experiencia de Dios.

Debemos repetirlo muchas veces: creer será siempre abrir a Dios un crédito ilimitado en nuestra vida para que Él reine sin condiciones, sin rebajas... Es aquello de la opción fundamental.

Y también es absolutamente necesario cuidar la fraternidad eclesial. La comunidad es el ámbito por excelencia del testimonio de la presencia de Jesús entre nosotros. Ya en 1995, el Concilio Provincial Tarragonense veía urgente la revitalización, la vertebración y la articulación de todas las comunidades cristianas para que sean evangelizadoras y evangelizadas: acogedoras, fieles a la misión de ayudar a gente muy diversa a rehacer su experiencia de Dios, humildes, fraternas y abiertas a las demás comunidades.

Todos los seguidores de Jesús necesitamos madurar la propia fe en un grupo eclesial donde podamos descubrir que vivir en comunión es posible, y que aislarse es destruir la posibilidad de construir una vida diferente basada en los valores evangélicos.

La comunión eclesial tiene una dimensión profunda: es comunión con Dios. Pero tiene igualmente una dimensión visible: es comunión de las personas entre sí y se expresará en formas de intercambio y participación en diferentes ámbitos eclesiales, siempre teniendo en cuenta que es, sobre todo, comunión de

corazones (cfr. *Hech 4,32*). Todos los que tenemos una cierta responsabilidad a cualquier nivel en nuestras comunidades tenemos que ser portadores de la experiencia comunitaria de la fe y, al mismo tiempo, capaces de promoverla.

La fe cristiana nos compromete a cada uno a convertirnos en un signo vivo de la presencia de Cristo resucitado en el mundo. No podemos dejar que la sal pierda su sabor y la luz permanezca oculta. Esto pide explícitamente testigos de un servicio callado y gratuito, pues esto ilumina más que los grandes discursos. Este Año de la Fe, que hemos iniciado el 11 de octubre pasado, es también una nueva oportunidad para intensificar el testimonio de la caridad (cfr. *Porta Fidei*, 14). Si la gente que nos rodea experimenta que es acogida, que puede acudir a nosotros siempre que lo necesita y nos encuentra generosamente disponibles, entonces entenderán qué significa servir.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,
† Joan Piris
Obispo de Lleida